

Szerző: Szerk. (2020-06-24)

1 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/miert-nem-kell-panikba-esnunk/> internetes címről származik. A cikket 2020-08-04 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Miért nem kell pánikba esnünk?

Melyek Jézusnak azok a szavai, amelyeket a legkevésbé szeretnénk hallani? Lehet, hogy a következők?

„Eljön az óra, s már itt is van, amikor szétszéledtek, ki-ki megy a maga útjára, s magamra hagytok.” (Jn 16, 32)

Az a szomorú igazság, hogy az apostolokhoz hasonlóan – akikhez az előbbi szavak szóltak – egyszer s másszor mi magunk is szétszéledtünk már, és magára hagytuk az Urat. Isten irgalmassága nélkül elviselhetetlen lenne szembenéznünk ezzel az igazsággal, ezzel a rettenetes ténnyel. A feltámadás után Jézus mindig ezekkel a szavakkal köszönti az apostolokat: „Békesség nektek!” (Jn 20, 19). Ki merte remélni, hogy ekkora irgalomra talál?

A hithű katolikusok nehéz időket élnek meg mostanában. Mindannyian stressz

Szerző: Szerk. (2020-06-24)

2 / 6 oldal | © Katolikus.ma

alatt vagyunk. Könnyű pánikba esni, betegre aggódni magunkat, miközben megpróbálunk minden eshetőségre felkészülni és mindent megtervezni, ami csak gondot okozhat. Eszembe jut Albert Camus író, filozófus egyik mondása: „Egy válságot bármelyik hülye túl tud élni. Az apró dolgok azok, amelyekbe bele lehet örülni.”

Beleőrülünk a kis dolgok fölött érzett aggodalmainkba, közben pedig hagyjuk, hogy a nagy dolgok agyonnyomjanak. Meggyőzzük önmagunkat arról, hogy egyedül kell megvívunk csatáinkat, és nincs a számunkra sem segítség, sem remény. Ezek azok a pillanatok, amikor szét vagyunk szóródva, és magára hagyjuk az Urat. Másképpen fogalmazva: ha azt akarjuk, hogy a hit képes legyen hegyeket megmozgatni, akkor nem a hegyre kell összpontosítanunk, hanem a hegy megmozdítójára!

Jézus azt mondta: **„A világban üldözést szenvedtek.” (Jn 16, 33)** A költő, William Butler Yeats pedig így írt A második eljövétel c. versében:

„A centrum gyöngye: minden szétröpül,

Szerző: Szerk. (2020-06-24)

3 / 6 oldal | © Katolikus.ma

a világ csupa zúr, kívül, belül.
Vérszutykos ár csatangol s mindenütt
megfúl az ártatlanság ünnepe.
A jóknak nincs hite, a gonoszok
intenzitása véres szenvedély.”
Nagy László fordítása

Ha amit tudunk, azt mind a hírekből és a közösségi médiából tudnánk, akkor úgy nézne ki, mintha az Egyház ellenségei teljes önbizalommal állnának már nyeresre a csúcson, amíg a rendes emberek még mindig csak az ágy alatt keresgélik a cipőjük másik felét. Az ilyen frusztráló, gyászos és indulatokkal teli időszakban látnunk kell, hogy igenis van választásunk. Az egyik lehetőség, hogy pánikolunk és elfutunk az Úrtól. Vagy választhatjuk azt is, hogy Jézus szavaira emlékezünk és aszerint cselekszünk: „Bízzatok, mert legyőztem a világot.” (Jn 16, 33)

Akármivel is dobáljon minket a világ, az nem kell elválasszon bennünket Istentől. Krisztus keresztje mindenek alá elér, a feltámadás pedig mindenek fölé emel. Igen, mi a győztes oldalon vagyunk, de nem elegendő, ha egyszerűen csak a hadizsákmány szétesztására várakozunk, ennél többet kell tennünk. Egyesülnünk

Szerző: Szerk. (2020-06-24)

4 / 6 oldal | © Katolikus.ma

kell a keresztre feszített, feltámadott, és a *még most is uralkodó* Krisztussal.

Nézzük gyakorlatiasan. Manapság a küzdelmeket leginkább a saját gondolatainkban vívjuk. Ezért mondotta Szent Pál: „Tegyétek fel az üdvösség sisakját, és ragadjátok meg a Lélek kardját, vagyis az Isten szavát.” (Ef 6, 17), illetve „Mindazt, ami Isten megismerése elé akadályként tornyosul, minden értelmet hatalmunkba ejtünk, s Krisztus iránt hódolatra kényszerítünk.” (2 Kor 10, 5)

Kísértést érzünk majd arra, hogy a fájdalmakat és a terheket elviselhetetlennek lássuk, és folyton arra gondoljunk, hogy ez a nyomorúság most már örökké fog tartani. Kísértést érzünk majd, hogy azt mondjuk magunknak, engednünk kell a félelmeinknek, mert Istenben nem lehet bízni. De ez hazugság! Dobjuk ki a hazugságot, állítsuk a helyébe az igazságot! Emlékezzünk mindig arra, hogy Isten hűséges volt hozzánk a múltban, és még mindig Isten viseli gondunkat. Maradjunk meg a jelenben. Gondolataink középpontjában a jelenben kapott kegyelem álljon, hogy meg tudjunk felelni a jelen kihívásainak, a többit pedig bízzuk Istenre. Mielőtt aludni térnénk, tessék bele az aznapi napot Isten irgalmába.

Szerző: Szerk. (2020-06-24)

5 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Kedves testvéreim, mindannyian nagy stressz alatt állunk, és sokat szenvedünk éppen most. Ígérjük meg, hogy a következő napokban imádkozni fogunk egymásért, és akkor - ahogyan Szent Pál mondja - „Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és értelmeteket Krisztus Jézusban”. (Fil 4, 7)

Írta: Robert McTeigue atya, SJ / [Aleteia](#)

Fordította: Solymosi Judit

Szerző: Szerk. (2020-06-24)

6 / 6 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/miert-nem-kell-panikba-esnunk/> internetes címről származik. A cikket 2020-08-04 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!